

แผ่นข้อมูลโรคติดต่อ

โรคติดเชื้อนิวโมคอคคัส

โรคติดเชื้อแบคทีเรียนิวโมคอคคัส ทำให้เกิดโรคได้หลายชนิด ได้แก่ เยื่อหุ้มสมองอักเสบ ปอดบวมและ หูชั้นกลางอักเสบ การติดเชื้อพบได้บ่อยกว่าในฤดูหนาว และ ฤดูใบไม้ผลิ เด็กเล็กและผู้สูงอายุ มีความเสี่ยงมากที่สุด โรคนี้รักษาได้ด้วยยาปฏิชีวนะ การฉีดวัคซีนสามารถป้องกันการติดเชื้อได้

โรคติดเชื้อนิวโมคอคคัส (Pneumococcal Disease) คืออะไร?

โรคติดเชื้อนิวโมคอคคัส เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรียสเตรปโตคอคคัส นิวโมนีไอ (*Streptococcus pneumoniae*) การติดเชื้ออาจทำให้เกิดโรคได้หลายอย่าง ได้แก่ โรคปอดบวม (การอักเสบของปอด) โรคโอไททิส มีเดียม (การอักเสบของหูชั้นกลาง) และโรคเมนิงเจทิส (การอักเสบของเยื่อหุ้มสมองและไขสันหลัง)

ลักษณะอาการของโรคติดเชื้อนิวโมคอคคัสเป็นอย่างไร?

ลักษณะอาการขึ้นอยู่กับบริเวณที่อักเสบและอายุของผู้เป็น

- โรคปอดบวมอาจทำให้หายใจไม่สะดวก มีไข้ ไม่มีแรง เบื่ออาหาร ปวดศีรษะ เจ็บหน้าอกและไอ
- โรคหูชั้นกลางอักเสบอาจทำให้มีอาการร้องไห้แฉ่ง ดึงใบหูตัวเอง มีไข้ หงุดหงิด หูตึงและบางครั้งมีอาการท้องร่วงและอาเจียน
- โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบอาจทำให้มีไข้ ปวดศีรษะ คอแข็ง คลื่นไส้ อาเจียนและง่วงซึม

โรคติดเชื้อนิวโมคอคคัสแพร่เชื้อได้อย่างไร?

บ่อยครั้งที่พบเชื้อแบคทีเรีนี้อยู่อย่างสงบในลำคอของคนที่มีสุขภาพดี เชื้อแบคทีเรียเหล่านี้จะทำให้เกิดการอักเสบเป็นครั้งคราว

ใครที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อนิวโมคอคคัส?

คนที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อมากที่สุด ได้แก่

- เด็กอายุต่ำกว่าสองขวบ
- ผู้สูงอายุ

- ชาวอะบอริจินอลและชาวเกาะทอร์เรส สเตรท
- คนที่เป็นโรคปอด โรคหัวใจ โรคมะเร็ง โรคไต โรคขาดอาหารหรือโรคติดเชื้อHIV
- คนที่ไม่มีม้ามหรือม้ามไม่ทำงานอย่างถูกต้อง
- คนที่สูบบุหรี่

โรคติดเชื้อนิวโมคอคคัสพบได้บ่อยกว่าในฤดูหนาวและต้นฤดูใบไม้ผลิ และได้เคยมีการระบาดเกิดขึ้นที่ศูนย์รับเลี้ยงเด็กเล็ก สถานพักฟื้นคนชราและสถาบันอื่นๆมาแล้ว

ป้องกันโรคติดเชื้อนิวโมคอคคัสได้อย่างไร?

เด็ก ๆ

แนะนำให้ฉีดวัคซีนป้องกันเชื้อนิวโมคอคคัส ซึ่งมีบริการฟรีสำหรับเด็กทุกคนที่อายุ 2 และ 4 และ 6 เดือน

และฟรีสำหรับเด็กที่อายุระหว่างสองถึงห้าขวบด้วยที่

- มีภาวะขาดภูมิคุ้มกันบางชนิดตั้งแต่เกิด
- กำลังได้รับการรักษาด้วยยาบางชนิดหรือรังสีบำบัด
- ไม่มีม้ามหรือม้ามไม่ทำงานอย่างถูกต้อง
- ติดเชื้อเอชไอวี
- ไตล้มเหลวเรื้อรัง
- เป็นโรคปัญญาอ่อน
- เป็นโรคหัวใจทำให้เกิดอาการเขียวคล้ำหรือหัวใจล้มเหลว
- เป็นทารกเกิดก่อนกำหนดและเป็นโรคปอดเรื้อรัง
- เป็นทารกเกิดจากการตั้งครรภ์น้อยกว่า 28 สัปดาห์
- มีภาวะเกิดพังผืดในกระเพาะปัสสาวะ
- เป็นโรคเบาหวานที่ต้องพึ่งอินซูลิน
- ของเหลวในสมองร่วมไขสันหลังรั่ว
- มีการเชื่อมต่อภายในกระดูกศีรษะหรือการปลูกฝังวัสดุในหูชั้นใน

สำหรับเด็กๆที่มีสภาพโรคดังกล่าวข้างต้น แนะนำให้ฉีดวัคซีนซ้ำตอนอายุ 12 เดือน และแนะนำให้ฉีดวัคซีนสำหรับผู้ใหญ่หนึ่งเข็มตอนอายุ 5 ขวบ โปรดปรึกษากับแพทย์ในเขตของท่าน

วัคซีนป้องกันเชื้อนิวโมคอคคัสมีบริการฟรีด้วยสำหรับ

ผู้ใหญ่

- ที่อายุ 65 ปีขึ้นไป
- ชาวอะบอริจินอลและชาวเกาะทอร์เรส สเตรทที่อายุ 50 ขึ้นไปและผู้ที่มีอายุ 15-49 ปีซึ่ง
 - เป็นโรคหัวใจ โรคไตหรือปอด
 - เป็นโรคหอบหืดหรือเบาหวาน

- ภูมิคุ้มกันบกพร่อง
- ต่อมสุราและสูบบุหรี่จัด

ในบางคนที่มีความเสี่ยงสูงสุดที่จะเป็นโรครุนแรง อาจแนะนำให้ได้รับการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะอย่างต่อเนื่องด้วย

สำหรับคนที่ได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่ออายุ 65 ปีขึ้นไป แนะนำให้ฉีดวัคซีนซ้ำอีกตอน 5 ปีหลังจากนั้น

และแนะนำให้ฉีดวัคซีนสำหรับผู้ที่มีอายุ 15-64 ปีด้วยที่

- ภูมิคุ้มกันบกพร่อง
- ไม่มีม้ามหรือม้ามไม่ทำงานอย่างถูกต้อง
- เป็นโรคเรื้อรัง (เช่น โรคหัวใจ โรคไต โรคปอด โรคเบาหวานหรือโรคที่เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์)
- ของเหลวในสมองร่วมไขสันหลังรั่ว
- สูบยาสูบ

สำหรับคนเหล่านี้ แนะนำให้ฉีดวัคซีนซ้ำเข็มเดียวตอนอายุ 65 ปีหรือไม่ก็ 10 ปีหลังจากฉีดวัคซีนคุ้มกันครั้งแรก (อะไรก็ตามที่เกิดทีหลัง)

วินิจฉัยโรคติดเชื้อนิวโมคอคคัสได้อย่างไร?

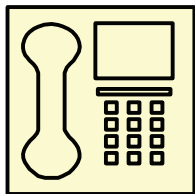
แพทย์ของท่านสามารถวินิจฉัยโรคติดเชื้อนิวโมคอคคัสได้จากอาการต่างๆและการตรวจโรคและการตรวจบางอย่างซึ่งอาจได้แก่ การเอกซเรย์ปอด การเอาตัวอย่างไปตรวจหาเชื้อแบคทีเรียในส่วนของร่างกายที่ติดเชื้อ (เช่น เลือดหรือของเหลวในสมองร่วมไขสันหลัง)

รักษาโรคติดเชื้อนิวโมคอคคัสได้อย่างไร?

การรักษาได้แก่ การใช้ยาปฏิชีวนะ ยาแก้ไขและแก้ปวดและเครื่องดื่มเพื่อป้องกันภาวะขาดน้ำ

การตอบรับของสาธารณสุขเป็นอย่างไร?

ห้องปฏิบัติการต้องแจ้งอย่างเป็นทางการเป็นความลับให้หน่วยงานสาธารณสุขในเขตของตนรับทราบ ในกรณีที่คุณเป็นผู้เป็นโรคติดเชื้อในเวฟนิวโมคอคคัส (ซึ่งพบเชื้อแบคทีเรียอยู่ในเลือดหรือของเหลวในสมองร่วมไขสันหลัง (CSF) หรือบริเวณปอดเชื้ออื่นๆ) เจ้าหน้าที่หน่วยงานสาธารณสุขจะปรึกษากับแพทย์ผู้รักษาและผู้ป่วยหรือผู้ดูแลผู้ป่วย เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่ผู้ป่วยอาจจะมี และเพื่อสอบถามเกี่ยวกับประวัติการฉีดวัคซีนคุ้มกันโรค ผู้สัมผัสใกล้ชิดของผู้ป่วยมักไม่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นที่จะติดเชื้อจึงไม่จำเป็นต้องติดตามดู ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ที่เป็โรคติดเชื้อนิวโมคอคคัสและปัจจัยเสี่ยงของพวกเขาจะช่วยให้คุณพบวิธีที่ดีขึ้นในการป้องกันโรค

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au